Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Anden Afdeling)

9. april 2014*

»Præjudiciel forelæggelse — miljø — affald — direktiv 75/442/EØF — artikel 7, stk. 1 — håndteringsplan — områder og anlæg, der er egnet for bortskaffelse af affald — begrebet »affaldshåndteringsplan« — direktiv 1999/31/EF — artikel 8 og 14 — deponeringsanlæg, som allerede er godkendt eller i drift på tidspunktet for dette direktivs gennemførelse«

I sag C-225/13,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Conseil d'État (Belgien) ved afgørelse af 22. april 2013, indgået til Domstolen den 29. april 2013, i sagen:

Ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve,

Michel Tillieut,

Willy Gregoire,

Marc Lacroix

mod

Région wallonne

procesdeltagere:

Shanks SA,

har

DOMSTOLEN (Anden Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, R. Silva de Lapuerta, og dommerne J.L. da Cruz Vilaça, G. Arestis, J.-C. Bonichot (refererende dommer) og A. Arabadjiev,

generaladvokat: J. Kokott

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

* Processprog: fransk.

efter at der er afgivet indlæg af:

— Ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve, Michel Tillieut, Willy Gregoire og Marc Lacroix ved avocat J. Sambon

— Shanks SA ved avocat F. Haumont

— den belgiske regering ved T. Materne, som befuldmægtiget, bistået af avocat É. Orban de Xivry

— Europa-Kommissionen ved J.-F. Brakeland, P. Oliver og A. Sipos, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald (EFT L 194, s. 39), som ændret ved Kommissionens beslutning 96/350/EF af 24. maj 1996 (EFT L 135, s. 32, herefter »direktiv 75/442«), og af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet (EFT L 197, s. 30).

2 Denne anmodning er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem på den ene side Ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve, Michel Tillieut, Willy Gregoire og Marc Lacroix og på den anden side Région wallonne vedrørende en af Shanks SA ansøgt tilladelse med henblik på at drive og planlægge et anlæg til bortskaffelse af affald.

Retsforskrifter

EU-retten

3 Artikel 7, stk. 1, i direktiv 75/442 bestemmer:

»For at nå de mål, der er nævnt i artikel 3, 4 og 5, skal den eller de i artikel 6 omhandlede kompetente myndigheder hurtigst muligt udarbejde en eller flere planer for håndtering af affaldet. Disse planer skal navnlig omfatte:

— arten, mængden og oprindelsen af det affald, der skal nyttiggøres, eller som skal bortskaffes

— de almindelige tekniske forskrifter

— alle særlige bestemmelser vedrørende specielt affald

— de områder eller anlæg, der er egnede for bortskaffelsen.

[...]«

4 18. betragtning til Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald (EFT L 182, s. 1), som ændret ved Rådets direktiv 2011/97/EU af 5. december 2011 (EUT L 328, s. 49, herefter »direktiv 1999/31«), anfører:

»Som følge af de særlige karakteristika ved deponering som bortskaffelsesform er det nødvendigt at indføre en specifik godkendelsesprocedure for alle kategorier deponeringsanlæg i overensstemmelse med de generelle godkendelseskrav, der er fastsat i direktiv [75/442] […]«

5 26. betragtning til direktiv 1999/31 anfører:

»der bør gives regler for vilkårene for den fremtidige drift af bestående deponeringsanlæg med henblik på inden for en nærmere fastsat frist at træffe de nødvendige foranstaltninger for deres tilpasning til dette direktiv på grundlag af en overgangsplan for anlægget«.

6 Dette direktivs artikel 1, stk. 1, med overskriften »Generelle mål«, fastsætter:

»Formålet med dette direktiv er ved hjælp af præcise driftsmæssige og tekniske krav til affald og deponeringsanlæg at opfylde kravene i direktiv [75/442], særlig artikel 3 og 4, gennem foranstaltninger, procedurer og retningslinjer, der tager sigte på at forebygge eller i videst muligt omfang begrænse miljøbelastningen fra deponering af affald […]«

7 Direktivets artikel 8 med overskriften »Betingelser for udstedelse af en godkendelse« præciserer:

»Medlemsstaterne træffer sådanne foranstaltninger:

a) at den kompetente myndighed kun godkender et deponeringsanlæg, hvis den har vished for:

   i) at projektet opfylder alle de relevante krav i dette direktiv, herunder bilagene, jf. dog artikel 3, stk. 4 og 5

   [...]

b) at projektet er i overensstemmelse med den eller de relevante affaldshåndteringsplaner, der er nævnt i artikel 7 i direktiv 75/442[…]

[...]«

8 Samme direktivs artikel 14 med overskriften »Bestående deponeringsanlæg« er affattet således:

»Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at deponeringsanlæg, som allerede er godkendt eller i drift på tidspunktet for dette direktivs gennemførelse, kun fortsætter driften, hvis nedennævnte skridt gennemføres snarest muligt og senest otte år efter datoen i artikel 18, stk. 1:

a) Senest et år efter datoen i artikel 18, stk. 1, skal operatøren af et deponeringsanlæg udarbejde en overgangsplan for anlægget, som forelægges de kompetente myndigheder til godkendelse, og som omfatter de i artikel 8 nævnte forhold samt eventuelle udbedrende foranstaltninger, som operatøren finder nødvendige for at opfylde kravene i dette direktiv med undtagelse af kravene i bilag I, punkt 1.

b) Efter at have fået overgangsplanen forelagt træffer de kompetente myndigheder på grundlag af overgangsplanen og bestemmelserne i dette direktiv endelig afgørelse om, hvorvidt driften kan fortsætte. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for, at deponeringsanlæg, som ikke har fået tilladelse til fortsat drift i overensstemmelse med artikel 8, nedlukkes snarest muligt i overensstemmelse med artikel 7, litra g), og artikel 13.

c) På grundlag af den godkendte overgangsplan giver de kompetente myndigheder tilladelse til det nødvendige arbejde og fastsætter en overgangsperiode til gennemførelse af planen. Alle bestående deponeringsanlæg skal overholde kravene i dette direktiv med undtagelse af kravene i bilag I, punkt 1, senest otte år efter datoen i artikel 18, stk. 1.

[...]«

9 Artikel 18, stk. 1, første afsnit, i direktiv 1999/31 med overskriften »Gennemførelse i national ret« præciserer:

»Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest to år efter dets ikrafttræden. De underretter straks [Europa]-Kommissionen herom.«

10 Punkt 1 i bilag I til direktivet er affattet som følger:

»Beliggenhed

1.1. Ved placeringen af et deponeringsanlæg skal der tages hensyn til:

a) afstanden fra deponeringsanlæggets afgrænsning til boligområder og rekreative områder, vandveje, vandområder og andre landbrugs- og byområder

b) forekomsten af grundvand, kystnære vandområder eller fredede arealer i området

c) områdets geologiske og hydrogeologiske forhold

d) risikoen for oversvømmelse, sætning, jordskred eller laviner på anlægget

e) beskyttelse af natur- eller kulturværdier i området.

1.2. Et deponeringsanlæg kan kun godkendes, hvis dets karakteristika med hensyn til de ovennævnte krav eller de fornødne udbedrende foranstaltninger viser, at deponeringsanlægget ikke indebærer en alvorlig miljørisiko.«

11 Artikel 2 i direktiv 2001/42 fastsætter:

»I dette direktiv forstås ved:

a) »planer og programmer«: planer og programmer, herunder sådanne, der medfinansieres af Det Europæiske Fællesskab, samt ændringer deri:

— som udarbejdes og/eller vedtages af en national, regional eller lokal myndighed, eller som udarbejdes af en myndighed med henblik på vedtagelse af parlament eller regering via en lovgivningsprocedure, og

— som kræves ifølge love og administrative bestemmelser

[...]«

12 Følgende fremgår af direktivets artikel 13:

»1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 21. juli 2004. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om de trufne foranstaltninger.

[...]

3. Den forpligtelse, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, gælder for de planer og programmer, for hvilke den første formelle forberedende retsakt følger efter den dato, der er nævnt i stk. 1. […]

[…]«

Belgisk ret

13 Région wallonnes dekret af 27. juni 1996 om affald (*Moniteur belge* af 2.8.1996, s. 20685), som senest ændret ved Région wallonnes dekret af 16. oktober 2003 (*Moniteur belge* af 23.10.2003, s. 51644, herefter »dekretet af 1996«), fastsætter i artikel 24, stk. 1 og 2, følgende:

»1. Regeringen udarbejder en affaldshåndteringsplan i overensstemmelse med artikel 11-16 i dekret af 21. april 1994 om miljøplanlægning inden for rammerne af en bæredygtig udvikling. Denne plan er en sektorplan i dette dekrets forstand. Den kan omfatte planlægning efter arten af affald eller efter sektoraktiviteter.

Denne plan omfatter navnlig:

1) En beskrivelse af affaldets art, mængde og oprindelse, håndteringen af det affald, der årligt produceres og overføres, samt de anlæg og områder, der er i drift.

[...]

Planen vedlægges oplysninger om […] dens forventelige konsekvenser for miljøet.

2. Regeringen udarbejder i henhold til den procedure, der er fastlagt i artikel 25 og 26, en plan vedrørende centre for teknisk nedgravning, der angiver de områder, der kan blive påvirket af etableringen og driften af centre for teknisk nedgravning, med undtagelse af centre for nedgravning, der er forbeholdt producenten af affaldet.

Der kan ikke gives tilladelse til et center for teknisk nedgravning, der ikke er omfattet af den i dette stykke omhandlede plan, medmindre centret er forbeholdt producenten af affaldet.«

14 Artikel 25, stk. 2, første afsnit, i dekretet af 1996 fastsætter:

»Udkastet til planen vedrørende centre for teknisk nedgravning skal gennemgå en undersøgelse af konsekvenserne for miljøet. […]«

15 Med henblik på gennemførelsen af henholdsvis stk. 1 og 2 i artikel 24 i dekretet af 1996 vedtog den vallonske regering dels den 15. januar 1998 den vallonske affaldsplan »Horizon 2010« (*Moniteur belge* af 21.4.1998, s. 11806), dels den 1. april 1999 en plan vedrørende centre for tekniske nedgravning (*Moniteur belge* af 13.7.1999, s. 26747), der trådte i kraft den 13. juli 1999.

16 Artikel 70 i dekretet af 1996 bestemmer:

»Så længe den plan vedrørende centre for teknisk nedgravning, som er omhandlet i artikel 24, stk. 2, ikke er trådt i kraft, kan ansøgninger om tilladelse, i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 11, til etablering og drift af centre for teknisk nedgravning og ansøgninger om byggetilladelse i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 41, stk. 1, i code wallon de l'aménagement du territoire, de l'urbanisme et du patrimoine [(den vallonske lov om fysisk planlægning, bebyggelse og offentlig ejendom)], som er erklæret at kunne antages til behandling, inden parlamentet udstedte nærværende dekret, imødekommes ved udstedelse af miljøgodkendelser og byggetilladelser i industri-, landbrugs- og indvindingsområder, således som disse områder er defineret i samme lovs artikel 172, 176 og 182.

Som en undtagelse til artikel 24, stk. 2, kan ansøgninger om centre for teknisk nedgravning af affald – ud over de centre, der er forbeholdt den oprindelige producent af affaldet – som allerede er genstand for en tilladelse, og som eksisterede før ikrafttrædelsen af planen for centrene for teknisk nedgravning af affald som omhandlet i artikel 24, stk. 2, eller som har været genstand for en godkendelse eller tilladelse i henhold til nævnte artikels første afsnit, uanset ansøgningens indgivelsesdato i givet fald opnå miljøgodkendelse, kombineret tilladelse eller byggetilladelse i de zoner inden for sektorplanen, hvor disse centre for teknisk nedgravning af affald tidligere har opnået tilladelse, med henblik på at tillade en forlængelse af driften, en ændring af driftsbetingelserne, herunder i forhold til den godkendte mængde eller en ændring af overfladeforholdene ud over det, som oprindelig blev godkendt, af de grundstykker, som var genstand for denne godkendelse eller tilladelse. Dette afsnit finder kun anvendelse på de godkendte centre for teknisk nedgravning af affald som er omhandlet i afsnit VII, kapitel 1, i planen for centre for teknisk nedgravning af affald, vedtaget den 1. april 1999.

[...]«

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

17 Tvisten i hovedsagen vedrører tilladelse til drift og fysisk planlægning af et center for teknisk nedgravning af ufarligt husholdnings- og industriaffald i drift siden 1958 i Mont-Saint-Guibert (Belgien), på lokaliteten »Trois burettes«.

18 Den 20. maj 2003 indgav selskabet Page, nu Shanks SA, en ansøgning om en »kombineret tilladelse« både med henblik på fortsættelse af aktiviteten og gennemførelsen af forskellige tilpasninger af centret for teknisk nedgravning.

19 Den 18. december 2003 udstedte byrådet i Mont-Saint-Guibert en tilladelse, der efterfølgende med visse ændringer blev godkendt af den vallonske regering, ved en ministeriel bekendtgørelse af 10. maj 2004, der er genstand for et annullationssøgsmål ved den forelæggende ret.

20 Til støtte for denne sag har sagsøgerne i hovedsagen bestridt, at artikel 70, andet afsnit, i dekretet af 1996, på grundlag af hvilken bestemmelse den pågældende tilladelse er udstedt, er forenelig med EU-retten. De har for det første gjort gældende, at den pågældende artikel ikke er forenelig med artikel 7 i direktiv 75/442, idet den gør det muligt at udstede tilladelse til drift af deponeringsanlæg på områder, der ikke er omfattet af affaldshåndteringsplanen, og hvis placering derfor ikke er foretaget på grundlag af miljøkriterier. Sagsøgerne har endvidere anført, at der også foreligger en tilsidesættelse af artikel 8, litra b), i direktiv 1999/31, der bestemmer, at et deponeringsanlægsprojekt for at blive godkendt skal være i overensstemmelse med den affaldshåndteringsplan, der er nævnt i artikel 7 i direktiv 75/442. Endelig er det sagsøgernes opfattelse, at artikel 70, andet afsnit, i dekretet af 1996 bringer det mål, der tilstræbes med direktiv 2001/42, i alvorlig fare, og som kræver, at der foretages en miljøvurdering af alle de planer og programmer, der udarbejdes på området for affaldshåndtering.

21 Under disse omstændigheder har Conseil d'État besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Skal artikel 7 i direktiv 75/442 fortolkes således, at den gør det muligt at kvalificere en generel retsforskrift som en affaldshåndteringsplan, når denne retsforskrift – som en undtagelse til reglen, hvorefter der ikke kan gives tilladelse til centre for teknisk nedgravning af affald uden for de områder, der er fastlagt i affaldshåndteringsplanen – bestemmer, at de centre for teknisk nedgravning af affald, der har opnået tilladelse før den nævnte affaldshåndteringsplans ikrafttræden, også efter denne ikrafttræden kan opnå nye tilladelser for de grundstykker, som var genstand for den tilladelse, der blev givet før affaldshåndteringsplanens ikrafttræden?

2) Skal artikel 2, litra a), i direktiv 2001/42 fortolkes således, at den i begrebet plan eller program inkluderer en generel retsforskrift, når denne retsforskrift – som en undtagelse til reglen, hvorefter der ikke kan gives tilladelse til centre for teknisk nedgravning af affald uden for de områder, der er fastlagt i affaldshåndteringsplanen som krævet efter artikel 7 i direktiv 75/442 – bestemmer, at de centre for teknisk nedgravning af affald, der har opnået tilladelse før den nævnte affaldshåndteringsplans ikrafttræden, også efter denne ikrafttræden kan opnå nye tilladelser for de grundstykker, som var genstand for den tilladelse, der blev givet før affaldshåndteringsplanens ikrafttræden?

3) I tilfælde af bekræftende besvarelse af spørgsmål 2) opfylder artikel 70, andet afsnit, i dekretet af 1996 da kravene til vurderingen af de i direktiv 2001/42 fastsatte virkninger?«

Domstolens svar

Om det andet og det tredje spørgsmål

22 Med det andet og det tredje spørgsmål, der skal undersøges først og samlet, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 2, litra a), i direktiv 2001/42 skal fortolkes således, at en national generel retsforskrift som den i hovedsagen omhandlede, der – som en undtagelse til reglen, hvorefter der ikke kan gives tilladelse til centre for teknisk nedgravning af affald uden for de områder, der er fastlagt i affaldshåndteringsplanen som krævet efter artikel 7 i direktiv 75/442 – bestemmer, at de centre for teknisk nedgravning af affald, der har opnået tilladelse før den nævnte affaldshåndteringsplans ikrafttræden, også efter dette tidspunkt kan opnå nye tilladelser for de samme grundstykker, udgør en »plan« eller et »program« som omhandlet i den nævnte bestemmelse i direktiv 2001/42. Den forelæggende ret ønsker i givet fald oplyst, om en sådan plan eller et sådant program overholder de i dette direktiv fastsatte miljøkrav.

23 I mangel af oplysning i forelæggelsesafgørelsen om, hvorledes den ret, hvor sagen er anlagt, vil vurdere lovligheden af den anfægtede tilladelse, når den skal træffe afgørelse, må det imidlertid konstateres, at direktiv 2001/42 ikke finder anvendelse på tvisten i hovedsagen, for så vidt som både den i hovedsagen omhandlede tilladelse, der blev udstedt den 18. december 2003, og den ministerielle bekendtgørelse af 10. maj 2004, hvorved tilladelsen blev godkendt, blev vedtaget før udløbet af direktivets gennemførelsesfrist (jf. analogt dom Commune de Braine-le-Château m.fl., C-53/02 og C-217/02, EU:C:2004:205, præmis 45).

24 Det er under disse omstændigheder ikke nødvendigt at besvare den forelæggende rets andet og tredje spørgsmål.

Om det første spørgsmål

25 Med det første spørgsmål ønsker den forelæggende ret oplyst, om artikel 7, stk. 1, i direktiv 75/442 skal fortolkes således, at en national generel retsforskrift som den i hovedsagen omhandlede, der – som en undtagelse til reglen, hvorefter der ikke kan gives tilladelse til centre for teknisk nedgravning af affald uden for de områder, der er fastlagt i affaldshåndteringsplanen som krævet efter denne artikel – bestemmer, at de centre for teknisk nedgravning af affald, der har opnået tilladelse før den nævnte affaldshåndteringsplans ikrafttræden, også efter dette tidspunkt kan opnå nye tilladelser for de samme grundstykker, udgør en »affaldshåndteringsplan« som omhandlet i den nævnte bestemmelse i direktiv 75/442.

26 Det bemærkes indledningsvis, at de sagsakter, der er tilsendt Domstolen, og de svar, der er indgået fra de interesserede parter, på det skriftlige spørgsmål, som Domstolen har stillet i henhold til artikel 61, stk. 1, i Domstolens procesreglement, viser, at rækkevidden af den i hovedsagen omhandlede bestemmelse varierer i høj grad, herunder især vedrørende spørgsmålet, om denne bestemmelse gør det muligt at fravige den arealplanlægning, der hidrører fra medlemsstatens plan for håndtering af centre for teknisk nedgravning af affald, med henblik på at udstede en ny tilladelse til driften af de deponeringsanlæg, der allerede havde opnået en tilladelse på tidspunktet for ikrafttrædelsen af denne plan. Det fremgår bl.a. af visse af de svar, der er tilsendt Domstolen, at dette ikke er tilfældet, fordi denne bestemmelse alene omhandler de bestående deponeringsanlæg, der er opført som sådanne i planen.

27 Det tilkommer imidlertid den forelæggende ret i de sager, der forelægges for den, at fortolke den nationale ret med henblik på at fastsætte den nøjagtige rækkevidde.

28 På den baggrund bemærkes, at i henhold til artikel 7, stk. 1, første afsnit, i direktiv 75/442 skal medlemsstaternes kompetente myndigheder hurtigst muligt udarbejde en eller flere planer for håndtering af affald for at nå de mål, der er nævnt i direktivets artikel 3-5. Ifølge samme artikel 7, stk. 1, skal disse planer navnlig omfatte arten, mængden og oprindelsen af det affald, der skal nyttiggøres eller bortskaffes, de almindelige tekniske forskrifter, alle særlige bestemmelser vedrørende specielt affald samt de områder og anlæg, der er egnede til bortskaffelse.

29 Det følger heraf, at en national generel retsforskrift som den, der er omhandlet i hovedsagen, i det omfang dens rækkevidde alene består i at fastsætte, at der – som en undtagelse til de almindelige retsregler – kan udstedes en ny tilladelse til driften af deponeringsanlæg for de samme byggegrunde, som allerede havde opnået en tilladelse på tidspunktet for ikrafttrædelsen i den pågældende medlemsstat af affaldshåndteringsplanen, selv om disse deponeringsanlæg ikke figurerer i planen, ikke i sig selv kan anses for at være et overskueligt og tydeligt system med henblik på opfyldelsen af målene for etablering af en »affaldshåndteringsplan« som omhandlet i artikel 7, stk. 1, i direktiv 75/442 (jf. i denne retning dom Kommissionen mod Grækenland, C-387/97, EU:C:2000:356, præmis 76).

30 Det fremgår imidlertid af Domstolens faste retspraksis, at den omstændighed, at den forelæggende ret har udformet det præjudicielle spørgsmål under henvisning til bestemte EU-retlige bestemmelser, ikke er til hinder for, at Domstolen oplyser denne ret om alle de fortolkningsmomenter, der kan være til nytte ved afgørelsen af den sag, som verserer for denne, uanset om den henviser til dem i sine spørgsmål. Det tilkommer herved Domstolen ud fra samtlige de oplysninger, der er fremlagt af den nationale ret, navnlig af forelæggelsesafgørelsens præmisser, at udlede de EU-retlige elementer, som det under hensyn til sagens genstand er nødvendigt at fortolke (jf. bl.a. i denne retning dom Texdata Software, C-418/11, EU:C:2013:588, præmis 35 og den deri nævnte retspraksis).

31 Under disse betingelser skal det endvidere undersøges, om artikel 8 i direktiv 1999/31, der finder anvendelse på hovedsagens faktiske omstændigheder, er til hinder for en national generel retsforskrift som den, der er anført af den forelæggende ret.

32 I denne henseende må det konstateres, at det fremgår af artikel 8, litra a) og b), i direktiv 1999/31, at en tilladelse til drift af et deponeringsanlæg kun kan udstedes, såfremt deponeringsanlægsprojektet er i overensstemmelse med den plan for håndtering af affald, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, i direktiv 75/442.

33 Imidlertid underkaster artikel 14 i direktiv 1999/31 de deponeringsanlæg, »som allerede er godkendt eller i drift på tidspunktet for dette direktivs gennemførelse«, hvilket var senest den 16. juli 2001, en midlertidig undtagelsesordning.

34 Det følger nemlig af denne midlertidige ordning, at disse deponeringsanlæg, for at kunne fortsætte deres drift, senest otte år efter den 16. juli 2001 skal være bragt i overensstemmelse med de nye miljøkrav i artikel 8 i direktiv 1999/31, bortset fra de krav, der er nævnt i bilag I, punkt 1, til direktivet. Denne undtagelse omhandler netop kravene til placeringen af deponeringsanlægget.

35 Artikel 14 i direktiv 1999/31 tillader derfor, at et deponeringsanlæg, som allerede er godkendt eller i drift på tidspunktet for medlemsstatens gennemførelse af direktivet, kan forblive i drift og opnå nye tilladelser, selv om det ikke er opført på listen over planlagte anlæg i den plan for håndtering af affald, der er vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 1, i direktiv 75/442, forudsat at de øvrige betingelser i artikel 14 er overholdt.

36 Følgelig er artikel 8 i direktiv 1999/31 ikke til hinder for en national generel retsforskrift som den, der er omhandlet i hovedsagen, og som kan have retsgrundlag i direktivets artikel 14 og finde anvendelse på deponeringsanlæg, der allerede er godkendt eller i drift på tidspunktet for direktivets gennemførelse, dog med forbehold for, at de øvrige betingelser, der er nævnt i denne artikel 14, overholdes, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at undersøge.

37 Under hensyn til det ovenstående skal det første spørgsmål besvares med, at artikel 7, stk. 1, i direktiv 75/442 skal fortolkes således, at en national generel retsforskrift som den i hovedsagen omhandlede, der – som en undtagelse til reglen, hvorefter der ikke kan gives tilladelse til centre for teknisk nedgravning af affald uden for de områder, der er fastlagt i affaldshåndteringsplanen som krævet efter denne artikel – bestemmer, at de centre for teknisk nedgravning af affald, der har opnået tilladelse før den nævnte affaldshåndteringsplans ikrafttræden, også efter dette tidspunkt kan opnå nye tilladelser for de samme grundstykker, ikke udgør en »affaldshåndteringsplan« som omhandlet i den nævnte bestemmelse i direktiv 75/442. Artikel 8 i direktiv 1999/31 er imidlertid ikke til hinder for en sådan national generel retsforskrift, der kan have sit retsgrundlag i dette direktivs artikel 14 og finde anvendelse på deponeringsanlæg, der allerede er godkendt eller i drift på tidspunktet for direktivets gennemførelse, dog med forbehold for, at de øvrige betingelser, der er nævnt i denne artikel 14, overholdes, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at undersøge.

Sagens omkostninger

38 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Anden Afdeling) for ret:

Artikel 7, stk. 1, i Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald, som ændret ved Kommissionens beslutning 96/350/EF af 24. maj 1996, skal fortolkes således, at en national generel retsforskrift som den i hovedsagen omhandlede, der – som en undtagelse til reglen, hvorefter der ikke kan gives tilladelse til centre for teknisk nedgravning af affald uden for de områder, der er fastlagt i affaldshåndteringsplanen som krævet efter denne artikel – bestemmer,

at de centre for teknisk nedgravning af affald, der har opnået tilladelse før den nævnte affaldshåndteringsplans ikrafttræden, også efter dette tidspunkt kan opnå nye tilladelser for de samme grundstykker, ikke udgør en »affaldshåndteringsplan« som omhandlet i den nævnte bestemmelse i direktiv 75/442, som ændret ved beslutning 96/350.

Artikel 8 i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald, som ændret ved Rådets direktiv 2011/97/EU af 5. december 2011 er imidlertid ikke til hinder for en sådan national generel retsforskrift, der kan have sit retsgrundlag i dette direktivs artikel 14 og finde anvendelse på deponeringsanlæg, der allerede er godkendt eller i drift på tidspunktet for direktivets gennemførelse, dog med forbehold for, at de øvrige betingelser, der er nævnt i denne artikel 14, overholdes, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at undersøge.

Underskrifter